

Jos De Gelas: al 13 jaar actief voor Herisemmolen

DWORP (Beersel) —

Dat voor de monumententocht van zondag Alseberg werd uitgekozen, is in niet onbelangrijke mate het werk van één man geweest. Al dertien jaar lang offert Rodenaar Jos De Gelas een groot deel van zijn vrije tijd op aan de Herisemmolen, begin- en eindpunt van de wandeling en tevens de aanzet tot het hele gebeuren. Zijn entoesiasme in het streven naar het behoud van de historische papierfabriek droeg ertoe bij dat de Koning Boudewijnstichting in 1986 het projekt de nodige steun toezegde. Voor De Gelas en de Herisemvrienden betekende dit een bekroning van de jarenlange inspanningen, maar tevens pas het begin van het echt zware werk.

„Eerste prijs archeologie” vermeldt de gemeentelijke gedenkschotel in huize De Gelas. Een bijkomende erkenning die de gemeente Beersel hem schonk in 1983, het jaar waarin hij de hoogste prijs wegkaapte in de Dunhill-wedstrijd voor industriële archeologie. Het onderwerp van de bekroonde studie viel niet ver te zoeken: de Herisemmolen, in de streek beter gekend als de oude kartonfabriek Winderickx.

Het zoeken naar overblijfselen uit het plaatselijke industriële verleden is voor Jos De Gelas echter niet meer dan een hobby. Zonder dat hij er ook maar iets aan overhoudt is de historische papiermolen nochtans al meer dan tien jaar lang zijn passie. „Nog in mijn schooltijd was ik altijd al sterk geïnteresseerd in geschiedenis. Dat begon met Romeinen en Vikingen, later werd het de Keltische cultuur. Dan, op een dag hoorde ik samen met een paar vrienden van de plannen om de kartonfabriek op te kalefateren. Het duurde toen

niet lang of ik had de mikrobe te pakken”.

Boek

Toen het aantal vrijwilligers van het eerste uur stilaan uitdunde, ging hij nog even entoesiast door. Daarnaast vergaarde hij bovendien heel wat geschiedkundige achtergrondinformatie over het kartonbedrijf.

De Gelas: „Tijdens mijn legerdienst ben ik dan begonnen aan een boek over de Winderickxfabriek en nadien, in 1983, kwam die Dunhill-prijs. De gebouwen en de omgeving werden ondertussen, in januari 1979, wel beschermd als monument en landschap, maar de echte stap naar restauratie is er pas begin vorig jaar gekomen. Na het oprichten van de VZW (de Herisemvrienden) en de erfpachtovereenkomst kregen we uiteindelijk toch de steun van de Boudewijnstichting”.

De bedoeling is nu om van het industriële complex een levend museum te maken, waarin de

artisanale papierproductie aandacht krijgt alsook het werkklimaat in een negentiende-eeuws bedrijf op het platteland. Een initiatief waarvoor niet alleen de Koning Boudewijnstichting maar ook de Nationale Loterij financiële en logistieke steun verleent. Zoals ook elders gebeurt wordt het projekt door middel van een monumententocht aan het grote publiek kenbaar gemaakt.

De renovatie van de Winderickxfabriek bereikt een steeds konkreter stadium. „De eerste fases, de historische nota en het opmeten van de gebouwen, zijn al achter de rug”, aldus Jos De Gelas. „We wachten nu op het advies van de brandweer en de elektriciteitsmaatschappij voor de volgende reeks plannen.

Voorts wordt ook reeds aan het aanbesteden van een paar dossiers gedacht. Het ontwerp om de beek om te leggen is evenwel nog niet goedgekeurd door de provincie. En dan moet het zware werk uiteraard nog beginnen”. (DEB)